

Publicerad 2018-10-16 01:42 av Linnea Risinger

(autobiographic work in progress för scen)

Den Äckliga

jag är

Den Äckliga

för jag såg bacillskräckens kalla hand och hårda kall

och jag tog rädslan för mörkret och fallet och all skräck och skrek

ta mig upp på höjderna och släpp mig fri

låt mörkret äta mig utifrån och in

låt svärtan täcka mitt väsen

jag är ditt smuts ditt mörker

jag är den tomma duschen

skammen uschen

festivalernas lera

jag är renlighetens lärors värsta mardröm

jag är en navelludd på bästa sändningstid

för jag äter all den gamla maten

alla rester alla möjligheter

alla avslagna ölheligheter

och jag älskar att äta godis från marken - jag letar

skatter som jag samlar

jag räknar hålen i mina kläder som segrar

dagarna utan duschar som lyckliga elever

till livstecknens fläckars profetiska punken lever

jag ser trasslet i mitt hår som kärleksmanifestationer

till hårborstens frånvaro

jag borstar håret baklänges

jag är den som sitter på golvet

jag samlar dammet i min själ

jag är allergisk mot mina egna ögonbryn

jag vill ha mascaran under ögonen

läppstiftet på snedden

på dina läppar

och jag vill aldrig byta lakan

jag byter saliv

och lever för alltid i stundens underkläder

jag är ett kärlekssmuts

jag är malkaven

som ni låser in

jag samlar på galningar

utan hämningar

jag är inte rumsren
jag är ett skrikande rum på två ben
jag en den största frihetstörsten
skavet som måste störtas
existensen desinficeras
sprita tankarna rehabiliteras
äcklet det är diagnosticerat
normen är klinisk, den är kliniskt ren
men jag har kapat mina bojor
slutat lita på rosa
för jag är ett troll en trasselsudd
jag är ett luddigt minne dagen efter
som vill vakna dränkt i dina dofter
ge mig ljumma gamla kaffekoppar
ge mig ljudande rapar i mängder
förbjudna spottloskor i längder
följ mig in på hemlighuset
vi kan kissa i kors
och skratta åt nödiga poeter
låt oss vältra oss i allt vad äckel heter
låt oss löpa kroppars gatlopp
vara varandras menskopp
rinnande hopp
och tankes avloppslösarpropp
låt mörkret äta oss inifrån och ut
någon annan bestämde ändå var vår frihet tog
slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linnea Risinger med Poeter.se id #7396 innehar upphovsrätten